

אש קהרש

מה ה' רוצה ממני? מה ה' רוצה ממני!

וגם: במקום אין לי כח - תגיד תן לי כח!

ועד כדי כך חשיבותה שאמרו חז"ל 'פה שיחתן של עבדי אבות מתורתם של בנים'.

ישנם ווארטים רבים ונפלאים הנלמדים מפסוקים אלו לענייני שידוכים אך לא לשם כך נתכנסנו... אולי במילה אחת נאמר שלמעין בהשתלשלות הדברים המוטיב החוזר שוב ושוב בשידוך הראשון בתורה הוא תפילה זכה באמונה פשוטה.

ברצוני לשתף אתכם בתובנה פשוטה שעולה לי לאחרונה שוב ושוב, ככל שאני מתקרב בעוה"ת ליום שמחת ליבי.

נקדים שהתובנה לא מיועדת רק לחתנים שבינינו.. אלא לכל אחד באשר הוא.

לא פעם אדם שופך שיחו בתחינה במשך שנים למצוא את זיווגו, ואז שולח לו הקב"ה את זיווגו הראוי לו והוא שמח וטוב לב. אחרי האירוסין הוא צולל בתוך ים ההכנות ליום החופה, משיב'ע בוח'ע'ד שאין לו כלום על הראש הוא מוצא את

עצמו במציאות שהוא לא הכיר, הכנות רבות ולא תמיד קלות שממחישות לו את עול החיים שלפניו. התגובה הטבעית היא לא פעם, דיייי... אין לי כח.. וכן על זה הדרך, אבל אם הוא יחשוב רגע כמה הוא ציפה וייחל להקים את ביתו ועכשיו הוא כבר בדרך אל האושר הכל יהיה קל בעיניו!

במקום להגיד אין לי כח הוא יגיד תן לי כח! אותו ה' יתברך שנתן לו את הישועה מחכה שימשיך להתפלל אליו שהכל יבוא בנקל ובשמחה אז במקום להתלונן על שאין כח תבקש כח הלאה! ואז, יהיו כל הזמנים שווין לטובה!

כאמור, הדוגמא שהמחשתי מעולם השידוכין, פוגשת כל אחד ואחד באשר הוא שם,

וזו נקודת המבט היהודית היחודית להתמודד בקלות בכל עת ובכל מצב!

גוט שאבע'ס

א פרייליכ'ן שאבע'ס

בספרים הקדושים מובא ששורש המילה חשוון הוא מלשון 'רחושי מרחשן שפוותיה' והוא משום שישראל קדושים עדיין מרחשים בשפתותיהם את תפילות הימים הנוראים, ולעיתיד לבוא עתיד המשיח לחנוך את בית המקדש בחודש זה, ואכן המקובלים קוראים לחודש זה 'רם חשוון'.

ונראה להוסיף בזה, שהדרך להפוך את ה'מר' ל'רם' שזה ממש מן הקצה לקצה, היא באמצעות ה'מרחשן'! בכח הפה שלנו, בתפילה, ובדיבורי קדושה, בכוחנו להפוך את מה שנראה כמר לדבר הגדול ביותר - רם הוא ונעלה!

זה מה שאנו יכולים וצריכים לעשות בפרט בעת הזאת.

שמעתי ששאלו את מרן הגרב"מ אורחי זצוק"ל (שהלך לפני כשבועיים לעולמו, נבג"מ) בתקופת הקרוינא מה הולך פה? מה ה' יתברך רוצה מאיתנו?

הוא השיב בלשונו הזהב: זה מה שהקב"ה רוצה מאיתנו! שנשאל את זה! שיעניין אותנו מה הוא רוצה מאיתנו!

עכשיו תחזרו לכתרת ותבינו מה היא טומנת בסימני השאלה והקריאה..

והם הדברים האמורים אלינו שבכח הפה שלנו נוכל להפוך את המר לרם, ולדעת שה-כ-ל שווין לטובה!

וכה כותב מרנא החזו"א זי"ע באגרות (אגרת קכג) 'חסר לך הרגש ההשתתפות בצער זולתך והעצה לזה ההשתדלות להטיבו ולהצילו מצרה והמעשה פועלת על הלב וכן להתפלל על צרת זולתו אף שאין הדברים יוצאים מן הלב ואף אם המצטער המוני, הדיוט, ובזוי!'

השידוך הראשון בתורה!

בפרשתנו אנו נפגשים עם פרשת השידוכים. נפגשים תרתי משמע.. כי מי שנמצא בפרק האיש מקדש צריך לדעת שגם זה עבודת ה' וגם לה יש מקום נכבד בתורה. לא רק נכבד אלא ממש בתחילתה,

נפתח בעניינא דיומא בראי הפרשה. ישנו ווארט ידוע על דברי רש"י המפורסמים בתחילת הפרשה על שרה אמנו ע"ה, בת ק' כבת כ', שכמו שאדם יודע בשעת צרה וצוקה לקרוא את פרק כ' בתהילים - "למנצח מזמור לדוד יענך ה' ביום צרה", כך כשבאה הישועה לא ישכח לומר את פרק ק' - "מזמור לתודה". קפיטל ק' כקפיטל כ'..

נראה לומר יותר מזה, שבת ק' כבת כ' לגמרי! דייינו שגם בזמן הצרה, בזמן ההסתר, בזמן שלא הכל מובן, גם שם מלמדת אותנו שרה אמנו לומר מזמור לתודה מתוך אמונה איתנה בבורא העולמים שהכל לטובה גם אם עדיין זה לא נראה! וזה מה שכותה רש"י בדיבור הבא "שני חיי שרה - הכל שווין לטובה" והם הם הדברים שגם כשהייתה עקרה וגם כשכבר זכתה ליצחק, הכל היה אצלה שווה לטובה.

כמה חשוב הלימוד הזה אלינו במצב אליו נקלענו כאשר המרצחים הישמעאלים הרימו ראשם וטבחו באכזריות גדולה, ורבים מבני ישראל נמצאים כעת בסכנה מוחשית, דווקא כעת צריכים אנו לזכור בין פרק כ' למשנהו, לקרוא גם את פרק ק'!

הפרקים הם שם קוד כמובן, אבל הרעיון ברור שתמיד צריכים אנו להודות לה' יתברך על כל הטוב ולהאמין שהכל לטובתנו ולהתפלל שכבר תחזינה עינינו לראות בכך.

צריך לזכור שגם פרק כ' מתחיל במזמור! **רם הוא ונעלה**

השבת, שבת מברכין כסלו, בו נחזור ללוח היהודי בו כל חודש יש חג ובו יחול חג האורים שכבר נפתח. אבל עוד רגע נדבר על החודש שמסתיים, החודש היחיד שאין בו חגים - מר חשוון.

כן, זה החודש היחיד שהוצמד לו התואר המפוקפק 'מר' כי אין בו שום יום טוב.